

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1161

15.06.2025 (136)

Hitler la război : Ce s-a întâmplat *cu adevărat*?

de A.V. Schaerffenberg

Partea 8

Capitolul 7: Cucerirea Nordului

Frații se vor lupta și se vor ucide între ei, oamenii vor cunoaște mizeria. Un veac de topor, un veac de sabie - scuturile vor fi tăiate - un veac de vânt, un veac de lup, înainte de ruina lumii."

Viziunea sibilei nordice (circa 800 d.Hr.)

Odată cu dispariția statului polonez la începutul lunii octombrie, Aliații occidentali s-au trezit brusc în posesia unei declarații de război care își pierduse orice sens. Scopul pentru care au emis-o a fost acela de a salva Polonia, dar orice șansă de a recupera această țară a fost pierdută pentru totdeauna. De fapt, orice discuție despre "eliberarea" polonezilor se evaporase, deoarece jumătate din ei erau ocupați de Rusia, pe care francezii și britanicii nu îndrăzneau să o antagonizeze. O stare de indecizie și incertitudine s-a instalat la Londra și Paris. Iar războiul, care avusese un început atât de dramatic în est, a stagnat într-o inactivitate virtuală în

următoarele șase luni.

Dar, în acest timp, Fuehrerul nu a fost nici nehotărât, nici nesigur. Prin toate canalele diplomatice aflate la dispoziția sa, el a notificat în mod repetat autoritățile franceze și britanice că se va retrage din Polonia (cu excepția orașului german Danzig) și va suspenda toate ostilitățile. Aliații au fost surzi și muți la aceste oferte de pace. În consecință, Hitler și-a pregătit ofensiva în vest. Aceasta trebuia să fie efectuată cu același tip de rapiditate Blitzkrieg care să pună capăt luptelor cât mai repede posibil. Ca și în Polonia, Hitler știa că timpul îi este potrivnic. Germania nu deținea stocurile de materii prime necesare pentru un conflict prelungit. Își amintea de privațiunile extreme pe care frontul intern a trebuit să le suporte în timpul Primului Război Mondial, privațiuni care, în cele din urmă, au zdrobit societatea și au dus la prăbușirea din noiembrie 1918. Nu era mai puțin conștient, în calitate de soldat veteran pe linia frontului în tranșee, că bătăliile statice de uzură au însemnat înfrângerea în acest război la fel de mult ca și în ultimul.

Data inițială stabilită pentru ofensiva sa a fost 17 ianuarie 1940. Însă, cu doar o săptămână înainte de începerea operațiunii germane, detaliile acesteia au căzut în mâinile Aliaților, atunci când un maior din Luftwaffe, nesocotind ordinele, a transportat copia sa strict secretă a atacului la bordul unui avion de mici dimensiuni, al cărui pilot s-a rătăcit din cauza vremii nefavorabile și a aterizat în Belgia. Întreaga ofensivă a trebuit să fie abandonată, iar Hitler le-a cerut generalilor săi să vină cu ceva cu totul diferit. Câteva săptămâni mai târziu, el a fost îngrozit să afle că aceștia propuneau o reluare a uzurii din Primul Război Mondial prin războiul de tranșee dintre Zidul de Vest german sau Linia Siegfried și Linia Maginot franceză. "Domnilor", s-a înfuriat el, "suntem în 1940, nu în 1914!" În timp ce își schița propriile idei pentru un "război fulger" în vest, a aflat din pură întâmplare că generalul Erich von Manstein elaborase deja planuri pentru o astfel de ofensivă, fără ca Fuehrerul să știe de mult timp.

Deși șef de stat major la cartierul general al Grupului de armate "A" din Koblenz, Manstein a fost trecut în plan secund și transferat la un comandament obscur, Corpul XXXVIII format la Stettin, unde a fost efectiv redus la tăcere. Conceptul său de mișcare dinamică înainte, implicând unități motorizate prin Ardeni, o regiune considerată impracticabilă pentru tancuri și majoritatea vehiculelor motorizate, i-a determinat pe superiorii săi, blocați în strategiile Marelui Război de război static în tranșee, să "scape de un intrus", după cum a spus mai târziu. Conștient de dependența iremediabilă a Statului Major General de tacticile învechite (dar nu bănuia încă trădarea pe care membrii acestuia o comiteau împotriva sa), Hitler s-a întâlnit în secret cu von Manstein pe 17 februarie. "Cu o viteză uimitoare", își amintește von Manstein, "el a înțeles puncte de vedere pe care grupul de armate le apăra de luni de zile. Mi-a aprobat pe deplin ideile". Împreună, cei doi bărbați au

elaborat fiecare punct al noii ofensive, programată pentru începutul lunii mai. Strategiile lor propuse erau remarcabil de asemănătoare, dar neapărat complementare: Detaliile viziunii generale a Führerului au fost completate de von Manstein.

Deși Germania a avut un avantaj clar în fața Poloniei, ea a fost depășită numeric de forțele combinate ale Țărilor de Jos, Franței și Marii Britanii. Față de cele 106 divizii ale armatei germane, numai armata franceză dispunea de 110 divizii. Combinate cu Forțele Expediționare Britanice, armatele belgiană și olandeză, trupele terestre ale lui Hitler se aflau într-un dezavantaj numeric evident. În plus, Wehrmachtul era egalat sau depășit din punct de vedere tehnologic de multe dintre echipamentele Aliatilor. De exemplu, *char-ul de manevră* francez B1 bis, de 32 de tone, cu obuzierul său de 75 mm, era cel mai bun tanc din lume, cu mult superior tunului de 2 cm tras de Pzkw II, descris de Innes drept "coloana vertebrală a forțelor Panzer germane până mult după începutul războiului" (43). De fapt, era un tanc de instrucție care a fost pus în funcțiune din lipsă de ceva mai bun. Diviziile blindate ale Wehrmachtului erau atât de puțin completate cu specimene insuficiente din punct de vedere tehnic, precum Pzkw II, încât se bazau foarte mult pe cele câteva tancuri TNHP, deși învechite, confiscate de la armata cehă după criza din 1938. La fel de superior era și tancul mediu rapid francez *Somua* S-35 (25 mph).

Forțele Aeriene Franceze se mândreau cu 1 300 de avioane adesea superbe, cum ar fi avionul de atac bimotor Potez, și cu avioane de vânătoare excelente, în special Dewoitine 520, Bloch 151 și Morane-Saulnier 406. Chiar și mica Forță aeriană olandeză zbura cu avioane de război de ultimă generație, inclusiv Fokker G-I cu două motoare. Aceste considerații l-au convins pe ministrul francez al aerului, Guy La Chambre, că Luftwaffe putea fi învinsă cu ușurință. Generalul Maurice Gamelin, șeful de stat major, nu era mai puțin încrezător, atunci când a comparat cele șapte divizii motorizate ale sale cu cele cinci divizii de blindate inferioare ale germanilor.

Cu o zi înainte ca Hitler să se întâlnească cu von Manstein pentru a-și consolida eforturile în vederea unui nou plan ofensiv împotriva vestului, programul său pentru luna mai a fost pus în pericol atunci când distrugătorul britanic *Cossack* a intrat în fiordul Jossing din Norvegia pentru a ataca un vas german neînarmat, *Altmark*. Norvegia a ignorat această încălcare lașă a suveranității sale, dar Hitler era acum avertizat cu privire la intențiile Aliatilor în Scandinavia. Salvarea câtorva prizonieri de pe *Altmark*, deși povestea de acoperire a *cazacilor*, nu merita să fie luată în seamă. De o importanță reală era coluziunea dezvăluită a Osloului cu britanicii.

În cadrul unei conferințe militare germane, încă din decembrie 1939, ofițerii de informații navale au dezvăluit într-un raport de situație că politicienii evrei

încălcaseră deja dreptul internațional prin încălcarea neutralității Norvegiei: " ... actualul guvern norvegian a semnat un tratat secret cu Marea Britanie conform căruia, dacă Norvegia este implicată într-un război cu una dintre marile puteri, o invazie a Marii Britanii poate fi efectuată cu acordul Norvegiei. O debarcare este planificată în apropiere de Stavanger, iar Kristiansand este propusă ca o posibilă bază britanică. Actualul guvern norvegian, precum și Storting (parlamentul) și întreaga politică externă sunt controlate de cunoscutul evreu Hambro (Carl Joachim Hambro, alias "Hamburger"), un mare prieten al lui Hore-Belisha (secretarul de stat evreu britanic pentru război). De ceva timp, simpatiile poporului norvegian au fost orientate în mod conștient într-o direcție pro-britanică și antigermană, iar întreaga presă norvegiană se află sub control britanic. Hambro abuzează de poziția sa și, cu ajutorul a numeroși agenți britanici, încearcă să aducă Norvegia sub influența britanică sau în dependență totală."

Planurile lui Churchill pentru cucerirea Norvegiei fuseseră deja adoptate de Marina Regală, care și-a finalizat pregătirile de invazie în luna următoare. Pericolul era mare. Dacă Aliații puneau stăpânire pe Norvegia, avioanele și navele lor se aflau în raza de acțiune imediată a Reichului, iar linia sa de viață industrială ar fi fost întreruptă. Cu inamicul în Narvik, la numai 133 de mile pe uscat de Gaellivare, 11 milioane din cele 15 milioane de tone de minereu de fier ale Germaniei ar fi fost pierdute. Gaellivare era cel mai important complex minier al Suediei.

Fără știrea lui Hitler, Marina Regală, în complicitate cu Franța, a programat minarea apelor neutre norvegiene pentru 8 aprilie. Hitler a dat ordin ca contrainvazia să înceapă chiar în ziua următoare. Ani mai târziu, Führerul i-a spus ambasadorului Walter Hewel că nu ar fi invadat niciodată Norvegia dacă serviciul german de interceptare nu l-ar fi auzit pe Winston Churchill spunându-i premierului francez, Paul Reynaud, că britanicii aveau de gând să cucerească mai întâi Norvegia. Astfel alertat, Hitler a mobilizat imediat o lovitură spre nord. Operațiunile germane și aliate au fost atât de paralele, încât forțele lor s-au întâlnit pe mare înainte ca vreuna dintre ele să poată debarca, când distrugătorul britanic *Glowworm* a fost scufundat de *amiralul Hipper* după ce a atacat crucișătorul greu, rupându-i o gaură de 120 de picioare în prova.

Invazia a inclus parașutiști ai Luftwaffe care au capturat aerodromul Stavanger, cu debarcări germane pe mare la Oslo ("prima metropolă care a căzut vreodată în fața trupelor coborâte din cer", Grunwald, 50), Kristiansand, Bergen, Trondheim și importanta Narvik. Bateriile de uscat norvegiene au lovit cu ciocanul *Bluecher* al Kriegsmarine înainte ca acesta să poată debarca trupele, apoi au terminat noul crucișător greu cu o serie de torpile, care l-au răsturnat, înecând peste o mie de oameni. Între timp, submarinul britanic HMS *Truant* a torpilat și scufundat crucișătorul ușor *Karlsruhe*. În ziua următoare, șase distrugătoare engleze au surprins

zece distrugătoare Kriegsmarine. În schimbul furios de focuri care a urmat, ambele părți au pierdut două nave.

La 12 aprilie, Royal Navy a apărut în forță la Narvik, care fusese cucerit de o mică forță de soldați Wehrmacht condusă de generalul maior Eduard Dietl, ai cărui 2 000 de oameni din Divizia a 3-a Munte (*Gebirgsjaeger*) încercau să țină la distanță 25 000 de soldați aliați. Debarcări de amploare ale forțelor franceze și britanice aveau deja loc la Harstad, în Insulele Lofoten, vizavi de Narvik, Namsos și Aandalesnes. Cu două zile mai devreme, distrugătoarele Royal Navy au pătruns în port, scufundând sau avariind grav toate navele germane aflate acolo, inclusiv car-gobotul de aprovizionare cu muniție al lui Dietl.

Trei zile mai târziu, puternica navă de luptă britanică *Warspite*, sprijinită de o flotilă de nave de război, a scufundat toate navele inamice rămase, precum și șapte distrugătoare, fără a suferi daune semnificative. Până atunci, germanii pierduseră trei crucișătoare, nouă distrugătoare, plus o duzină de mercenari, inclusiv alte două crucișătoare și un alt distrugător grav avariate, în timp ce Royal Navy suferise pierderi ușoare. Operațiunea *Weseruebing*, așa cum a fost numită invazia Norvegiei de către Wehrmacht, părea să se îndrepte spre dezastru, în timp ce *Gebirgsjaeger* ai lui Dietl erau complet izolați în zona lor arctică, fără provizii, în fața unui inamic copleșitor din punct de vedere numeric. În timp ce francezii și britanicii se apropiau pentru a ucide, Dietl a cerut ajutorul Luftwaffe prin radio. Ajutorul a venit imediat printr-un transport aerian de avioane Ju-52, primele de acest fel, care au efectuat ștafete de parașutare. În curând, rații, muniție, chiar și întăriri sub formă de parașutiști, au ajuns la garnizoana asediată. Încă o dată, inovația și curajul național-socialiștilor au inversat o situație fără speranță.

Acum venise momentul răzbunării. Ziua de 1 mai a fost exact aceea pentru navele de război britanice care au distrus navele germane care încercau să aprovizioneze Narvik. O escadrilă de bombardiere în picaj Stuka și noile bombardiere medii Junkers Ju-88 au apărut deasupra Harstad, principalul port al Aliaților în Norvegia. Acestea au distrus instalațiile portuare gigantice dincolo de orice utilizare. Urlând din cer ca niște valhii, avioanele de război ale Luftflotte V au scufundat crucișătorul greu HMS *Curlew*, împreună cu un distrugător și o navă de trupe. Cuirasatul HMS *Resolution* și alte două crucișătoare au fugit în Marea Britanie, grav avariate, chiar dacă aceste unități erau dotate cu artilerie letală Bofors pom-pom, printre cele mai eficiente arme antiaeriene ale războiului. Totuși, acesta a fost doar începutul. În număr din ce în ce mai mare, Stukas și Ju 88 au început să scufunde sau să dezactiveze fiecare navă de război aliată din apele norvegiene. Avioanele de vânătoare ale RAF și ale Franței au fost trimise în grabă pentru a le intercepta, dar au fost spulberate de Messerschmitt-109.

Într-un ultim efort suprem, forțele franco-britanice au capturat Narvik pe 28 mai,

în timp ce Dietl și banda sa de apărători se retrăgeau în munții din apropiere. Cu toate acestea, costurile au fost prea mari, iar căderea iminentă a Franței i-a forțat pe Aliați să abandoneze orașul aproape la fel de repede cum l-au ocupat.

Apoi, spre uimirea tuturor, englezii, fără să anunțe ceilalți comandanți aliați, au evacuat brusc sudul Norvegiei, lăsându-și camarazii norvegieni și francezi uimiți în urmă pe plajele pline de material de război contorsionat și în flăcări. Nu avea să fie ultima dată când Britannia își lăsa aliații în voia sorții. Nu va fi nici ultima dată când forțele sale vor fi împinse în mare. Germanii, depășiți numeric peste tot, cu excepția forțelor aeriene, îi înfrângeau încercarea de a cuceri Norvegia într-una dintre cele mai dure, strălucite și inovatoare campanii militare ale timpurilor moderne.

Victoria național-socialistă a fost de mare anvergură, deoarece nu numai că a zădărnicit planurile britanice de a ataca nordul Germaniei și a asigurat aprovizionarea cu minereu de fier a Reich-ului din Suedia, dar a oferit Kriegsmarinei și Luftwaffe baze de o importanță fără precedent din care să opereze împotriva navelor aliate. Campania norvegiană a lui Hitler a demonstrat că un grup hotărât de războinici inspirați ideologic, indiferent de dezavantajul lor numeric, poate învinge inamici mai puțin motivați, altfel copleșitori.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Heft 128 September 1979 20. April 2017

Der Kampf geht weiter !

Seit langem haben wir die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung nicht als je einen in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Interaktion von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verhinderung haben nicht nur gewirkt, dass keine der politischen Ideen unserer hoch geehrten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten und sonstige arbeitsfähige Volk- und Bewegungsmenschen sollten sich für die Aufgabe unserer Wehrmacht einsetzen.

Die Bewegung ist zwar nicht gewachsen, aber die Gefahr des biologischen Volksrasses ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorerwähnte Gegenstand ist also das, was die Wehrmacht - gegen alle weissen Völker (7) - in England, Seine Mittel und Eisenbahnen, Überflutung und Luftverunreinigung.

Ob "Jude" oder "Slawe", ob in Wahrheit oder in Verleumdung, ob als Propagandamittel benutzt oder auf einem Schiffsdeck an Bord der Luftwaffe, das ist eine Pflicht!

Heil Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

Buletinul de ştiri NS
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (139)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de faţă
Interviu cu Molly
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie şi artă.

Vă rugăm să descrieţi opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler şi Armata cuceririi (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum şi mai am atât de multe de făcut.

Studierea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informaţii. Căuţi informaţii despre un lucru şi găseşti alte două lucruri de cercetat. Te simţi un pic ca şi cum ai fi un arheolog, degeţând întru totul îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulţumi din nou

the NEW ORDER
Number 179 (1979) Founded 1979 April 26, 2017 (139)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the word of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

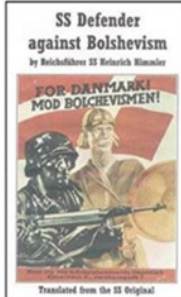
Whether "Jude" or "Slawe", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Lueck

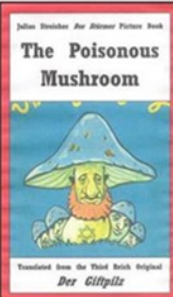

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK!
MOD BOLCHEVISMEN!
Translated from the SS Original

**The Poisonous
Mushroom**
Johann Dietrich der Dritte Picture Book
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

**Hitler
in Italy**
Hitler's Italian
**HITLER
in ITALIEN**
English / German / Deutsch / English

**SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family**

**Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**